

การปล่อยตัวผู้ต้องขังต่างชาติ (ปี ๒๕๕๐)

ผู้ต้องขังต่างชาติที่รับโทษครบกำหนดพ้นโทษตามคำพิพากษาแล้ว เรือนจำจะต้องปล่อยตัวผู้ต้องขังต่างชาตินั้นไป เนื่องจากไม่มีอำนาจที่จะควบคุมตามกฎหมายได้อีก

ข้อหาหรือ

สำนักทัณฑปฏิบัติ หรือแนวทางปฏิบัติกรณีผู้ต้องขังต่างชาติเมื่อครบกำหนดพ้นโทษตามคำพิพากษาแล้ว สถานีตำรวจในพื้นที่และสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองไม่รับตัวไปดำเนินการจะต้องดำเนินการอย่างไร

ข้อพิจารณา

กองนิติการพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการปล่อยตัวผู้ต้องขังพ้นโทษไม่ว่ากรณีจำคุกมาครบกำหนดโทษหรือกรณีศาลมีหมายปล่อยตัว เป็นหน้าที่ของเรือนจำ/ทัณฑสถานที่จะต้องปฏิบัติตามหมายศาลและกฎหมายโดยเคร่งครัด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๖ กล่าวคือ เรือนจำ/ทัณฑสถาน จะต้องปล่อยตัวผู้ต้องขังนั้นไปโดยพลันไม่สามารถที่จะกักตัวผู้ต้องขังไว้ได้อีก สำหรับกรณีผู้ต้องขังพ้นโทษมีอายุคในทางปฏิบัติ ก่อนเรือนจำ/ทัณฑสถานจะปล่อยตัวผู้ต้องขังต้องแจ้งให้หน่วยงานที่ขออายัดตัวเพื่อมารับตัวไปในวันปล่อยตัว ซึ่งหากดำเนินการแล้วหน่วยงานที่ขออายัดตัวไม่มารับตัวผู้ต้องขัง เรือนจำ/ทัณฑสถานก็ไม่สามารถกักตัวผู้ต้องขังนั้นไว้ได้และจะต้องปล่อยตัวไป

ดังนั้น หากไม่มีการอายัดตัวผู้ต้องขังต่างชาติรายนี้ และเรือนจำได้ดำเนินการแจ้งสถานีตำรวจท้องที่ที่เรือนจำตั้งอยู่ สถานีตำรวจซึ่งเป็นผู้จับกุม และสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองแล้ว ปรากฏว่าหน่วยงานเหล่านี้ไม่มารับในขณะปล่อยตัว เรือนจำจะต้องปล่อยตัวผู้ต้องขังต่างชาตินั้นไปโดยไม่สามารถกักตัวไว้ต่อไปได้อีก เนื่องจากไม่มีอำนาจที่จะควบคุมตามกฎหมาย